

הילדים נדהמו, ההורים

התלוננו, החשוד נעצר

והשופט שיחררו

בין כל העצירים שהובאו בפני השופט ד"ר מגורי כהן ביום השישי האחרון בלט פיטר צ'אנינג משכמו ומעלה. הגבר הי גבוה, ששערו הארוך משתפל על כתפיו ושפם עבה מעטר את פניו, לא הבין דבר וחצי דבר מן המתרחש באולם המישפטיים.

צ'אנינג הוא אזרח בריטי המתגורר בגבעתיים, נשוי לישראלית ממוצא תימני ועובד למחייתו כמוזג בפאב, שעל לקר חותיו נמנים אנשי או"ם ותושבים זרים. הוא אינו דובר עברית. פרקליטו, צבי לירסקי, תירגם לו את דבריו של רס"ר יוחנן אלטרס. התובע של מישטרת רמת גן.

ממתקים לילדים. התובע סיפר לשופט כי החשוד נעצר בביתו, אחרי שהוריהם של שני ילדים, בני שנתיים וחצי וחמש, התלוננו במישטרה כי החשוד ביצע מעשה מגונה בילדיהם.

כשהתבקש התובע לפרט, סיפר כי הי חשוד עמד עירום ככיום היוולדו על מירפסת דירתו שבקומה הראשונה, השתעשע באברו לעיני הילדים ואף חילק להם מתקים. הוא דרש לעצור את החשוד לעשרה ימים, להמשך החקירה.

כאן נכנס לפעולה עורך-הדין לידסקי, ששאל את רס"ר אלטרס אם אומנם נגע החשוד בילדים. הרס"ר השיב: לא! אחר כך סיפר עורך-הדין שגם הוא מחלק סוכי ריות לילדים שאותם הוא מכיר, וכי הוא משוכנע שגם התובע עושה כן.

התלונות נגד החשוד, אמר הפרקליט,

סגן-השר ארידור וראש-לישכתו לימור: איך נמנעה הטרגדיה

לייבי שלא למלא את ההוראות. למחרת נקראו כל נהגי השרים לשיבה מיוחדת, שנערכה במיזנון הכללי של הכנסת. מרבית הנהגים השתתפו בישיבה, מאחר שבאותה עת נערך דיון בכנסת שבו השתתפו הבוסים שלהם. אליאב פרש בפניהם את הבעיה של לייבי, והחלטת ש-

למרות נסיעת השר או סגן-השר. ללימור היה נוח מאוד לשכוח זאת. באותה תקופה היא הייתה צריכה לנסוע פעמים רבות מדי שבוע לתל-אביב, כדי לעבור בדיקות רפואיות. ערב ניתוח ב-גבה. הניתוח בוצע מאוחר יותר, אחרי שהבוס שלה כבר חזר.

כאשר נפגש סגן-השר במשרד ראש הממשלה, יורם ארידור, בשליחות ה-מישרד לחוץ-לארץ. הוא נפרד בלבביות רבה מראש הלישכה שלו, לימור ליבנת. הצעירה בעלת השיער ספק-שטני ספק ג'ינג'י, המסופר קצר, בעלת מיבנה גוף רחב, עובדת עם ארידור עוד מהתקופה

Advertisement for 'סגן-השר' (The Deputy) featuring the text 'משולש ישראלי' and 'המזכירה והנהג'.

חשוד צ'אנינג כמו קונאק

„נלקחו מפי ההורים, ששמעו אותם מפי ילדיהם“.

השופט ביקש מהחשוד לספר מה בדיוק אירע בינו לבין הילדים. סיפר צ'אנינג: „אני עובד כל יום עד שבעה מאוחרת בלילה. לכן אני מתעורר בסביבות השעה שתים-עשרה בצהריים. באותו בוקר קמתי כהרגלי. אני נוהג לישון עירום. פתחתי את דלת המירפסת כדי לאוורר את החדר, ואז הבחנתי בילדים שהצביעו לעברי וברחו. אני מניח שהם נדהמו מהעובדה שלא נימולתי, כי אינני יהודי“.

הוסיף הפרקליט: „הם מיהרו וסיפרו להורים כי ראו אבר מוזר, וההורים מיהרו להתלונן במישטרה.“

השופט שאל את הפרקליט מדוע לא מסר החשוד עדות במישטרה. לידסקי פנה אל התובע ושאל אותו אם הוא יודע אנג' לית. התובע הודה כי שליטתו בשפה זו קלושה.

השופט מגורי כהן החליט כי מישפטי-רה אין די ראיות, כדי לשכנעו שיש לעצור את החשוד. הוא ציווה לשחררו בערבות של 2000 לירות, והורה לו לסור, ביחברת פרקליטו. למישטרת רמת-גן, כדי למסור שם עדות על מה שהתרחש בינו לבין הילדים.

התקבלה ברוב קולות קבעה, כי הרכב של השרים, יושבת, אם יאולץ לייבי להסיע את לימור ליבנת. אליאב הצליח למצוא בכנסת את אליהו בן-אלישר, ומסר לו על החלטת הנהגים. הייתה בפי אליאב עוד אזהרה: אם בעיקבות הפרשה ייפגע לייבי בעבודתו, כאשר ארידור ישוב לארץ, יושבת כל צי רכב ה-שרים.

לימור וארידור אולי לא ידעו את התקוות הממשלתיות, אך לייבי, הנהג, ידע אותן. הוא גם ידע כי נסיעת הבוס שלו היא האפשרות היחידה לקבל חופשה. כאשר באה אליו לימור ובישרה לו כי הוא עומד להיות הנהג הפרטי שלה, התקומם לייבי וסירב.

ללימור יש מהלכים במשרד ראש-הממשלה. היא פנתה אל מנכ"ל המישרד, הד"ר אליהו בן-אלישר, וביקשה ממנו להתערב למענה אצל הנהג הסרבן. בן-אלישר קרא ללייבי הורה לו למלא את ההוראות ארידור ולהסיע את לימור. אך לימור, ארידור ואפילו בן-אלישר הם חדשים בממשלה. לייבי הוא נהג ותיק במינהל-הרכב הממשלתי, וכמו שהוא אר מר: „אכלתי כבר הרבה גדולים בחיים שלי! להפתעתו של בן-אלישר, סירב לייבי. הוא יצא מלישכת מנכ"ל ראש-הממשלה ופנה מיד אל לישכת סגן שר-האוצר, יחזקאל פלומין, הנמצאת בבניין הסמוך למשרדו.

גם לסגן-השר פלומין יש נהג, שגם הוא, „שועל ותיק“ בין נהגי השרים. שלמה אליאב נבחר רק לאחרונה כיושב-ראש ועד נהגי השרים וסגניהם. קדם לו דניאל דניאלי, נהגו של מי שהיה אף הוא סגן שר-האוצר, הד"ר צבי דינשטיין. דניאלי הצליח ללמד את נהגי השרים לשמור על זכויותיהם, והפך אותם ממשרתי-שרים למשרתי-ציבור. אליאב החליט כי הוא ילך בדרכי קודמו, דניאלי. מבלי לספר על כך לבוס שלו, פלומין, הורה

שבה היה סגן-שר במישרד ראש-הממשלה ונשא בטיפולם של חמישה תיקים בלתי-תימאויישים.

בתקופת העבודה הנמרצת נקשרו בין השניים יחסי אהוה ורעות. ולארידור היה בודאי קשה להיפרד מלימור, שהיא בתה של הזמרת שולמית ליבנת. הוא החליט להקל עליה עד כמה שיותר את תקופת העדרותו.

ערב צאתו מן הארץ הירשה ארידור ללימור להשתמש במכונית-השרד שלו, מדגם וולוו, ובנהגו לייבי, לכל נסיעותיה. בין אם אלה נסיעות מטעם הלישכה, שבה לא היתה כימעט עבודה, משום שארידור נסע וכל חמשת התיקים שלו אוישו כבר, ובין אם אלה נסיעות פרטיות. אחר-הכל, בעת שארידור בארץ, קשה לראותו במכור-נית בלי לימור.

אוכל גדולים

צעירה החיננית והתוססת, היתה זו מתנה מהשמיים, שלושה שבועות של מעין-חופש עם וולוו ונהג צמודים. לימור וארידור לא ידעו, או שהתעלמו, מהוראות מינהל-הרכב הממשלתי, הקובעות כי מכור-נית-שרד של שר או של סגן-שר צריכה לחזור למינהל-הרכב ככל פעם שבעליה נוסע לחוץ, וזאת, כדי לעבור טיפולים שונים. אלא אם כן יש מצב מיוחד בלישי-כה, בו מחייבת העבודה שימונהל-הרכב

האיום הנוראי

ריים יכולים לעמוד מול איום שבייתה של פועל-נמל, ימאים די-רוגיים ולא-דירוגיים, ואפילו מול שבייתה של פקידים עובדי משרדיהם. אך שרים ופקידים בכירים אינם יכולים לעמוד מול איום שבייתה של נהגיהם. אפילו בדמיון הפרוע ביותר לא הצליח בן-אלישר לדמיין את עצמו נוהג במכור-נית-השרד. הוא נמנה עם אותם אישים הנהוגים לשבת במושב האחורי, ולא ליד הנהג. קשה היה לבן-אלישר לדמיין לעצמו ישיבת-ממשלה, שאליה מגיעים שרים נכבדים כשהם נהגים בעצמם, או משתמשים בשירותי מוניות. בחן הטבעי שלו ובהומור נענה בן-אלישר לאליאב. הוא פטר את לייבי מלמשמש כנהגה של לימור, דאג מדי פעם בפעם לטרמפים לצעירה שומרת-הגנות, וכך הציל את ממשלת-ישראל.